

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Матеріали
науково-педагогічного
підвищення кваліфікації

*27 листопада 2023 року —
28 січня 2024 року*

За редакцією
професора В. Г. Марічереда



Одеса

ОНМедУ

2024

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ
У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
ОСВІТИ**

Матеріали
науково-педагогічного
підвищення кваліфікації

*27 листопада 2023 року —
28 січня 2024 року*

За редакцією
професора В. Г. Марічереда



Одеса

ОНМедУ

2024

Члени організаційного комітету:

Марічереда Валерія Геннадіївна — д. мед. н., професор, перший проректор; **Бурячківський Едуард Станіславович** — к. мед. н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи; **Борщ Вікторія Ігорівна** — д. е. н., доцент, проректор з перспективного розвитку; **Кусик Наталія Львівна** — к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту охорони здоров'я, начальник навчально-методичного відділу; **Анненкова Ірина Петрівна** — д. пед. н., доцент, професор кафедри менеджменту охорони здоров'я, начальник навчального відділу; **Усиченко Катерина Миколаївна** — к. мед. н., доцент, доцент кафедри інфекційних хвороб, в. о. начальника сектору забезпечення якості освіти; **Годлевський Леонід Семенович** — д. мед. н., професор, завідувач кафедри фізіології та біофізики; **Опря Євген Васильович** — д. мед. н., професор, завідувач кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та психотерапії; **Ханжи Володимир Борисович** — д. філос. н., професор, завідувач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов, голова комісії з питань академічної доброчесності, етики та взаємин; **Сікорська Ольга Олександрівна** — к. філол. н., доцент, завідувачка кафедри суспільних наук, голова комісії з функціонування державної мови

Рекомендовано до друку

Вченою радою Одеського національного медичного університету

МОЗ України

(Протокол № 8 від 24.04.2024 р.)

О-72 **Освітні інновації у закладах вищої медичної освіти : матеріали науково-педагогічного підвищення кваліфікації (27 листопада 2023 року — 28 січня 2024 року)** [Електронне видання] / за ред. проф. В. Г. Марічереда. — Одеса : ОНМедУ, 2024. — 208 с.

ISBN 978-966-443-129-0

У збірнику подано матеріали науково-педагогічного підвищення кваліфікації «Освітні інновації у закладах вищої медичної освіти» (27 листопада 2023 року — 28 січня 2024 року). Мета науково-педагогічного підвищення кваліфікації — сприяння засвоєнню та удосконаленню практичних умінь і навичок з інноваційних технологій, форм, методів, засобів навчання та застосування інноваційних технологій реалізації змісту навчання.

УДК 618.5-089.888.61-085.33

на роботі, так і серйозним інцидентам, не зазнаючи психологічної шкоди. Низька стійкість пов'язана з вигоранням, низьким рівнем задоволення, сильним вторинним травматичним стресом і більш частим використанням дезадаптивних механізмів подолання, включаючи самозвинувачення, поведінкові розлади і вживання психоактивних речовин.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що відсутність НТН пов'язана з низькою ефективністю та фатальними помилками в медичній практиці. Навчання НТН допомагає мультидисциплінарним командам у вирішенні проблем ЛФ, наданні високоякісної медичної допомоги та створенні продуктивних умов праці.

Література

1. Nacul F. E., Torre V. D. Human Factors in Critical Care Medicine. *ICU Management & Practice*. 2020. № 20 (2). P. 151–153.
2. Vermeir P., Vandijck D., Degroote S. Communication in healthcare: a narrative review of the literature and practical recommendations. *Int J Clin Pract*. 2015. № 69. P. 1257–1267.
3. Scott P., Thomson P., Shepherd A. Families of patients in ICU: A Scoping review of their needs and satisfaction with care. *Nurs Open*. 2019. № 6 (3). P. 698–712.

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Караконстантин Д. Ф.

асистент кафедри симуляційних медичних технологій

Одеський національний медичний університет

Світовий досвід свідчить, що інтеграція симуляційного навчання в освіту підвищує рівень знань здобувачів освіти у різних галузях. Ось кілька основних способів, якими симуляційне навчання сприяє покращенню результатів навчання.

Експериментальне навчання: симуляційне навчання забезпечує практичний, захоплюючий досвід навчання. Здобувачі беруть активну участь у реалістичних сценаріях, що допомагає їм застосовувати теоретичні знання в контрольованому середовищі. Цей підхід до навчан-

ня на досвіді покращує розуміння та запам'ятовування складних концепцій.

Набуття навичок: симуляція дає змогу здобувачам практикувати та вдосконалювати певні навички в безпечному та контрольованому середовищі. У галузі охорони здоров'я практика за допомогою моделювання прискорює набуття навичок. Це особливо актуально для завдань, які потребують точності, координації та прийняття рішень у реальному часі.

Безризикове середовище: симуляція створює безпечне середовище, де учні можуть робити помилки, вчитися на них і вдосконалювати свої підходи без наслідків. Це сприяє культурі безперервного вдосконалення та заохочує до експериментів, сприяючи глибшому розумінню концепцій.

Критичне мислення та прийняття рішень: симуляції часто включають сценарії, які потребують критичного мислення та прийняття рішень. Учні повинні аналізувати ситуації, оцінювати інформацію та приймати рішення під тиском. Це не лише покращує їхні когнітивні навички, а й готує їх до реальних викликів.

Командна співпраця: багато симуляцій розроблено для спільного навчання. Здобувачі освіти працюють разом, щоб вирішити складні сценарії, сприяючи командній роботі та ефективній комунікації. Це особливо цінно в системі охорони здоров'я, де міждисциплінарна співпраця та реагування на надзвичайні ситуації є важливою.

Реалістичність і контекстне навчання: високоточні симуляції прагнуть відтворити умови реального світу. Цей рівень реалізму покращує контекстне навчання, допомагаючи здобувачам подолати розрив між теорією та практикою. Вплив життєвих ситуацій готує їх до складнощів їхніх майбутніх професій.

Підвищення залученості: симуляційне навчання часто є інтерактивним і захоплюючим, привертає інтерес здобувачів і зберігає їхню концентрацію. Такий динамічний підхід до навчання з більшою ймовірністю збереже учнів мотивованими та залученими до навчального процесу.

Негайний зворотний зв'язок: симуляції дає змогу отримати негайний зворотний зв'язок. Здобувачі можуть оцінити свою роботу в режимі реального часу, отримати конструктивний відгук і внести корективи на місці. Цей ітеративний цикл зворотного зв'язку прискорює процес навчання.

Стандартизоване навчання: симуляційне навчання забезпечує стандартизований досвід навчання для всіх учнів. Усі стикаються з

однаковими сценаріями, забезпечуючи послідовність навчального процесу. Це особливо корисно в сфері охорони здоров'я, де стандартизовані практики є вирішальними.

Підготовка до викликів реального світу: створюючи учням реалістичні виклики за допомогою моделювання, викладачі краще готують їх до складнощів і невизначеностей, з якими вони можуть зіткнутися у своїй професійній кар'єрі. Ця практична підготовка сприяє підвищенню впевненості та компетентності.

Підбиваючи підсумок, можна сказати, що інтеграція симуляційного навчання в освіту є потужним педагогічним підходом, який не тільки підвищує рівень знань здобувачів освіти, а й розвиває практичні навички, критичне мислення та командну роботу, необхідні для успіху в різних професійних умовах.

Література

1. Custers E. J. F. M., Cate O. The History of Medical Education in Europe and the United States, With Respect to Time and Proficiency. *Academic Medicine*. 2018. Vol. 93. P. 49–54. URL: <https://doi.org/10.1097/acm.0000000000002079>.

2. Arandjelovic A., Arandjelovic K., Dwyer K., & Shaw C. COVID-19: Considerations for Medical Education during a Pandemic. *MedEdPublish*. 2020. Vol. 9 (1). P. 87. URL: DOI: 10.15694/mep.2020.000087.1.

3. Ayaz O., Ismail F. W. Healthcare Simulation: A Key to the Future of Medical Education — A Review. *Advances in Medical Education and Practice*. 2022. Vol. 13. P. 301–308. URL: <https://doi.org/10.2147/amep.s353772>.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ: ПИТАННЯ ТА ЗАВДАННЯ

Каштальян М. А.

д. мед. н., професор, завідувач кафедри загальної,
дитячої та військової хірургії з курсом урології

Білаш О. В.

асистент кафедри загальної, дитячої та військової хірургії
з курсом урології

Одеський національний медичний університет

Протягом останніх чотирьох років, у зв'язку з пандемією та війною, навчання у Одеському національному медичному університеті

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ ХІРУРГІЇ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ ТА ВОЄННОГО ЧАСУ Запорожченко Б. С., Качанов В. М. <i>Одеський національний медичний університет</i>	72
ПОЗИТИВНІ АСПЕКТИ ЗМІН У СУЧАСНОМУ ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ Зачеславський О. М., Рачок І. В. <i>Одеський національний медичний університет</i>	74
ПИТАННЯ КОМУНІКАЦІЇ В МЕДИЧНИХ КОМАНДАХ: РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРА Йовенко І. О., Гавриченко Д. Г. <i>Одеський національний медичний університет</i>	77
ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ Караконстантин Д. Ф. <i>Одеський національний медичний університет</i>	80
АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ: ПИТАННЯ ТА ЗАВДАННЯ Каштальян М. А., Білаш О. В. <i>Одеський національний медичний університет</i>	82
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ХІРУРГІЇ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ Квасневський Є. А., Квасневський О. А. <i>Одеський національний медичний університет</i>	86
УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПЕРСОНАЛУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА ОСНОВІ НАУКОВО ОБҐРУНТОВАНИХ НОРМ ПРАЦІ Кисільов В. О., Грубник В. В. <i>Одеський національний медичний університет</i>	88